

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre . . . 6 frt.
Félévre . . . 3 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 kr.

Bérmegtelen levelek
csak ismert kezektől fo-
gadhatnak el.

Kéziratok nem adatnak
vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyílttérben minden
garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN-VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉS DIJJA

hivatalos hirdetéseknek:
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Petinnél nagyobb, avagy
disztribúcióval vagy körzet-
tel ellátott hirdetéseknek
értéktérmetként minden
négyzetcentim. után
3 kr. számítottatik.
Állandó hirdetéseknek ked-
vezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénzküldé-
mények a kiadóhivatalhoz
intezendők.

Vasutat a Hegyaljának.

Mád, október 12-én.

Mult hó 17-én főispánunk ömeltóságának, mint a Zemplénvármegyei gazdasági egyesület szőlészeti szakosztálya elnökének vezetése mellett rendezett szőlészeti tanulmányut alkalmával, a Mádon tartott értekezleten, nagyon érdekes és felette tanulságos eszmecsere fejlődött ki azokra a módosításokra nézve, melyek szőlőink újja építésénél legelőnyösebbeknek tartatnak és a melyek az eddigi tapasztalatok szerint legbiztosabban sikerre vezetnek.

A többek között Zichy Andor gróf is felszólt. Nagy tetszéssel fogadott beszédében ráutalt arra, hogy a rekonstruálandó Hegyaljának egyik legvitalisabb érdekét az képezne és érdeke előmozdításának biztosítékát abban találna, ha jelentékenyebb városai bevonatnának a vasut-hálózatba és ezért felhívta az illetékes körök figyelmét a Szerencs Hidas-Németi között kiépíteni tervezett vasutra, — előre is kikérve a vármegyei törvényhatóságnál annak idejében erre vonatkozólag érvényesítendő jóakaratu támogatását.

Mindenesetre csak hálás köszönettel tartozunk Zichy Andor gróf ömeltóságának, hogy nem mulasztotta el ez alkalommal a mértékadó körök figyelmét eme nagyfontosságú ügyre ráterelni.

Már volt alkalmam, a „Zemplén“ hasábjain is, kifejtetni, mily nagy érdekeink fűződnek e vasut kiépítésének kérdéséhez. Feleslegesnek tartom ezuttal is annak kiemelését, amennyiben az bizonyításra nem szorul, mily óriási befolyással és előre kiszámíthatatlan jelentőséggel bír egy város haladására és minden irányban és tekintetben való fejlődésére, annak a vasut-hálózatba való bevonása, — de különösen mostani viszonyaink mellett az reánk, Hegyalja-melléki-ekre, speciálisan pedig Mád és Tállyára nézve kettőzött fontossággal bír.

A telepítés iránt táplált erősebb bizalom következtében most már az egész Hegyalján, de különösen Tállyán és Mádon (a rigolozó gép most is itt működik) megindult nagy kiterjedésű szőlőtelepítések a míg egyrészt csak jótékony befolyással lehetnek a kiépítendő vasut jelentőségére és jövedelmezőségére nézve, addig a vonalt kiépítése bizonyára csak hathatósan elősegítené a szőlők regenerálását is, amennyi-

ben azok ujjáépítéséhez feltétlenül szükséges és itten elégséges mennyiségben be nem szerezhető anyagok szállítását nemcsak megkönnyítené, de olcsóbbá is tenné.

Vasut tekintetében Mád és Tállya a Hegyaljának mindég mostoha gyermekei voltak, mert míg ennek minden jelentékenyebb városa, így: Tokaj, Terezal, B.-Keresztur, O.-Liszka, Tolesva, Sárosptak, Ujhely belevonatott annak hálózatába, — e két város mindig kimaradt abból mindannak dacára, hogy talán legjobb és legtöbb bori termetek és mindannak dacára, hogy — különösen a mi Mádot illeti, mely mindég is központját képezte a hegyaljai borkereskedésnek — legkiterjedtebb és legelőnyösebb üzleti összeköttetésben áll most is a külfölddel: Gácsország, Ausztria és Porosz Szilézia, Csehország, Morvaország, Németország és Oroszországgal stb.

Ezt szem előtt tartva hiszem, hogy a tervezett vasut kiépítése nemcsak e két város speciális érdeke, de hegyaljai érdek.

Ennek az állításomnak okát adom. Nem tartom ugyanis egymagában véve elégségesnek a szőlők ujonnan való telepítését, hanem feltétlenül szükségesnek tartom és velem együtt valószínűleg mindenki, hogy a nagy fáradsággal és áldozatok árán produkált borainknak fogyasztó közönséget szerezzünk, vagyis helyesebben annak piacot keressünk és biztosítsunk.

Mád kiterjedett kereskedésénél fogva a régi legjobb időkben sem fedezhette borszükségletét egyedül saját terméséből, hanem hiánylatát Tokaj, Terezal, B.-Keresztur, E.-Bénye, Tolesva, sőt Ujhelyen is termelt és összevásárolt borokkal pótolva. Mi természetesebb tehát, hogy a mi emberi kiszámítást illeti, Mádon a vasut kiépítésével remélhetően a forgalomnak egyáltalában és a borkereskedésnek pedig különösen nagyobb lendülete mellett a kereskedők még csak fokozottabb mértékben lesznek utalva a többi hegyaljai városok boraira, már pedig az csakis érdekét képezheti termelőinknek, ha mentől nagyobb kelendőségnek és ebből kifolyólag nagyobb keresletnek örvendenek a hegyaljai borok.

A jelzett vasut ügye már rég óta vajudik. 6—8 évvel ezelőtt Pejasevich János gróf nyert a Szerencs és Hidas-Németi között kiépítendő vasut előmunkálatára engedélyt. E tervbe sem volt Mád fölveve és így annak megvalósulása esetén egyáltalában nem, vagy csak nagy áldo-

zatok árán juthatott volna állomáshoz. Vagy két évvel ezelőtt Kende Mihály országos képviselő nyert előmunkálati engedélyt egy M.-Zombortól Mád érintésével — Forró-Encsig, mint végállomásig kiépítendő vasutra.

A megvalósulás stadiomába eddigéig egy terv sem lépett. Zichy Jakab gróf a gönczi kerület országos képviselőjének kezdsére, tavaly késő ősszel Abaujvármegye főispánja a Pejavich-féle tervezet beható tárgyalása végett egy nagy értekezletet hívott össze Abauj-Szántóra. Ez értekezletből az egyes, érdekelt községek jelenvolt képviselőinek sorából megválasztott bizottság küldött ki avval a megbízatással, hogy a Pejasevich részéről előterjesztett 1.650.000 frtra rugó költségelőirányzatot és a megfelelő tervezetet is vizsgálná át.

Ez a bizottság a tárgyalások és a további fejlemények során mindinkább belátására jutott annak, hogy e vasut kiépítése kivihetetlen, főleg azért, mert, a mi már előre is tudható volt, a hegyaljai és a vasut mentén még ezeken kívül érinteni akart városok sokkal szegényebbek, mintsem az 1.650.000 ftanak, mint az építéshez szükséges tőkének 35%-nyi törzsrészvényét jegyez-hessék.

Már most azon kezdettek tanakodni, nem volna-e a kitűzött cél más módon is elérhető, nem lehetne-e azt kevesebb pénzzel is realizálni? Felvetett a keskeny vágányu vasut eszméje és miután az annak tanulmányozása céljából kiküldött egynéhány tagból álló újabb bizottság a közvetlenül szerzett tapasztalatok alapján meggyőződött annak előnyös oldalairól (tetemesen olcsóbb a rendes vágányunál és e mellett teljesen kielégítheti igényeinket, a terepviszonyokhoz is könnyebben alkalmazható) most annak létesítésén és megvalósításán fáradozik.

Ennek kivihetésére mindenesetre sokkal nagyobb a valószínűség már azért is, mert aránytalanul kevesebb pénzre van szükség, mint a rendes vágányu vasutnál, de meg nem is kételkedünk, hogy a hegyaljai városok saját jól felfogott érdekükben fölük csak kitelhető éldozatok árán és mindent el fognak követni, hogy ez életrevaló és következményeiben nagy jelentőségű eszmét testté ölteni segítsék. De reményünk e vasut kiépítése iránt már azért is fokozódik, mert e mozgalom élén Zichy Andor gróf ömeltósága áll, kiben ezen fontos ügy lelkes apostolatát találta; ki lankadhatatlan, fáradsá-

engemet a jóságos ég“ — aztán megint tovább táncol.

A többi összelelközve szépen, egysorban halad. Egyik vigasztalja a másikat, ha pedig elhallgat a zene rákezdnek arra a szomorura hogy:

Verd meg Isten a gőzösnök kerekét,
Mert elvitte a legények legszebbjét . . .

A falu apraja-nagyja ott kíséri őket hátul és akár van rá ok, akár nincs, hangos zokogással siratják a távozókat csupán azért, mert az úgy illik és már azt úgy szokták, hogy aki katonának megy, azt az egész falu az állomásig kisírassa.

Az állomás tágas udvarán, szmmben a felvételi épülettel, beállanak. A cigányok meghúzódnak a fatartó deszkafala mellett. A falubeliek egy kört képeznek, a bevonulók pedig rákezdik a táncot, az utolsó táncot, a szünetnélkülit, amely tart egész addig, míg a vonat be nem fűyül az állomásra, sőt tovább, egész addig, míg csak a kocsij ajtaja be nem zárul a hátuk mögött.

Egyenkint perdülnek ki a kör közepére. Eleinte egyedül járják. Lassan, aprózza, kényesen, hogy mennél takarosabban járjon a láb és mennél szebben pengjen a sarkantyú. Majd nekihevülve egymásután kéri elő a nézők között siránkozó választottjaikat, aztán táncolnak testestől, lelkestől, szünet nélkül. A cigány már tudja jól a szokást. Nem hagyja félbe egy perere sem, ha vége a nótának ujat kezd, ha annak is vége, akkor kezd megint előről, ha elfárad állani, lekuporodik a földre, ha elszakad egy hur-

TÁRCA.

„Októbernek elsején be kell rukkolni!“ . . .

— A „Zemplén“ eredeti tárcája. —

Irtá: Klár István.

Olyan az ég, mintha ólomból volna. Nehéz, sűrű felhők sűrű gomolygásban, lusta hőmpolygással vonulnak egyik tájékról a másikra. A Beszkideknek ide látszó havas ormai, összhangzatos egésztve ki a mindent elborító sűrűségét, magasan emelkednek ki az őket körülvevő alacsonyabb hegyláncok felett és csak néha-néha burkolóznak sűrű ködfátyolukba, mely a meredek hegyoldalokon hol lejjebb, hol feljebb hőmpolyogva, majd a hegyláncokat, majd a hegy-csúcsokat takarja el a szemlélő elől.

A nedves északi szél zörögve suhan át a kopaszodó fák sárguló lombjai között, kisebb-nagyobb buckákat épít a lehullott nyirkos levelekből és zörögve húzódik meg a letarolt tengerikörök között, melyeknek tóralaku széles levelei nagyokat bölintve hajlonganak a ködös levegőben.

Sűrű csapatokban, kellemetlen károgaással érkeznek a közelgő tél fecskéi, a varjak. Olykor, ha légutjuk egy-egy madárijesztőnek kitűzött ócska köcsöglap felett vezet keresztül, ijedten rebbennek szét és egy ideig irány nélkül kóvályogva, tömörülnek ismét egy csapatba. Az öregebbje kiterjesztett szárnyakkal, nagy körökben

röpködve, igyekeznek leszállani az ujonnan vetett szántóföldekre, a fiatalabbja pedig, erős szárny-csapásokkal szelve a ködös levegőt, siet a közeli csirrittyásba, melynek egyetlen erős növesű fáján ütve fel tanyájukat, éktelen lármát csapnak egy galyon kinálkozó nyugvóhelynek birtokbavétele felett.

Lassanként valami sűrű nehéz párázat kezd alászállani. Először olyan finom, aprószemű eső alakjában, mintha szitán eresztették volna át a nyári záport. Aztán egy sűrű fojtó szemfedő borul az egész tájra, mely öreg estére változtatja át a kora délelőtti és esős, nyirkos réteggel vonja be a pályaudvart keresztül-kasul szelő szinpárokot.

A pályaudvar tulsó oldalán sűrű egymásutánban érkeznek, esengős lovakkal, zörgős, bér-fás szekereken a szomszéd falusiak. A lovak hasig sárosak. Orrlukaiból vastag sugárban fárdatan fújják a meleg párázatot. Látszik, hogy nem kímélte a gazdájuk. Felzomaringozott, katonasapkás legények szállanak le a szekerekről és nagyokat kurjongatva válogatják a kasfarban utközben összegyűlt szeradások közül mindegyik a magát.

A falubeliek gyalog érkeznek. Az egyik taktusra pofozva fel rámas esizmájának kemény szarát, aprózza rakja ki a duhaj katonanóta ütemét. A másik, kezével a feje fölött tapsolva, táncol az ut egyik széléről a másikra. Olykor, ha a szeme ráakad a kísérek között haladó szeretője zokogó alakjára, nagyokat rikkant hogy: „So-se ríjj Julcsa, hej de mert vissza segít

A Zemplén mai száma nyolc oldal.

got nem ismerő buzgalommal és áldozatokat nem kimélve munkálkodik ezen a közjó előmozdítását célzó törekvés előbbrevitelében. Serény fáradozásával mintegy garanciát nyújtva arra nézve, hogy, ha csak van mód annak létesítésére, úgy azt létesíteni fogja.

Egytől félünk azonban, attól ugyanis, hogy a hegyaljai városok legjobb akarata és minden megfeszített áldozatkészségük mellett sem lesznek képesek még a keskeny vágányú vasut kiépítéséhez szükséges reájuk eső hozzájárulási hányadot is előteremteni. De e tekintetben megvigasztalásul szolgál az a megnyugtató, biztos tudat, hogy vármegyénk élén oly férfiak állanak, kik a Hegyalja érdekeit nemesak, hogy szem elől nem tévesztve szívükön viselik, de mitegy magukhoz méltó nemes feladatukul tűzték annak ujjaeremtését, annak fejlődését, minden tőlük telhető uton-módon elősegíteni.

Erősen hiszszük és bizva bizzunk tehát abban, hogy azok a férfiak, kik ily magasra cél megvalósítását tűzték feladatukul — bizonyára nem fognak elzárkózni az elől sem, hogy ebben a reánk néző különösen nagy jelentőségű ügyben jóakaratu, kegyes támogatásukban részesítsenek!

Hegyaljai vasut jöjjön el mielőbb a te országod!!

Wetterschneider Miksa.

Vármegyei ügyek.

A közig. bizottság okt. 11-iki üléséről a következőkben referálunk: Az alispán jelentését arról, hogy a törvényhatósági utadók szeptemberben „szaporán folytak” be, meglepéssel vették tudomásul s egyszersmind megbízták az alispánt, hogy a jónak bizonyult rendszertovább alkalmazásával a hátrálék behajtását folytassa. Itt említjük föl, hogy a köztuti pénztárnak kintlevő követelése kerek számban: 93,000 ft ugyan, de most mégis 33,000 ftal kevesebb, mint volt a múlt évi okt. hó 1-én. — Főispánunk ömeltósága a rablóbanda módjára barangoló oláh-cigányokra hívta föl a közfigyelmet; minek következtében utasították a főszolgabírákat, hogy a csendőrség segítségével toloncoltassák ki a vármegyéből ezeket a keresztül-kasul ögyelgő oláh-cigány bandákat a vármegye határszélére. — Zsidó zugiskolákat újabban nem találtak. —

A kassai kerületi posta- és táviró igazgatóság átirata következtében és főispánunk fől-szolalására, hogy t. i. éppen a szegényebb vidéknek érdeke az, hogy a pósthálózat körébe fölvéssék, mert a posta, egyebek közt, a közjót előmozdítására hivatott intézmény: olyvégből, hogy *Ulies* községben, mely körjegyzői székhely is, pósthivatal nyitassák, újból fölirtak a miniszterhez. —

A m. kir. közigazgatási bíróság ítélete, mely szerint a pénzügyintézetnél elhelyezett tőkék kamatadója törvényhatósági utadóval meg nem terhelhető, felolvastatván, mihez tartásul kiadott. —

A n.-mihályi közkórháznak 1898. évi költségvetési előirányzata a belügyi kir. miniszterhez fölterjesztett. —

Vajdacska község égettjei azért folyamodtak, hogy 1897. évi törvényhatósági utadók engedtesse nek el. A folyamodást előterjesztés végett kiadták az utadófelszólaló küldöttségnek. —

A közgyűlés megkeresésére 240 finyi segédelmet utalványoztak az „Adalékok Zemplén-

játszik hárommal, de azért játszik, mindig játszik, míg csak egy is táncol a sok közül. Azok pedig mind táncolnak. A sapkát már mind elhajigálta. Az izzadság patakon folyik róluk, de azért táncolnak folyton szünet nélkül, mert az úgy illik és úgy szokták, hogy aki berukkol az egész a koesi ajtajáig táncoljon a kedvesével...

A forgalmi irodában minden esendes. Egyedül maradtam idebent. A többiek kimentek a bevonulókát nézni. Körültem menetrendek, menetlevelek katonás rendben sorakoznak egymás mellett. A táviró gépek esendések. A távirás, hogy jobban hallhassa a muzsikaszót, kidugaszolta az írógépeket. Ő maga az ablakpárkányára dőlve mosolyogva gyönyörködik a bevonulók festői csoportjában. Úgy látszik nevelésnek tartja azoknak a mulatozásait, mivel fejét meg-megesóválgatva, sűrűn hangoztatja: bolondok, bolondok, inkább sirnátok, inkább sirnátok. Aztán elfordul az ablaktól. Egyet-kettőt fordul a tágas szobában és megint tovább nézi őket...

Szegény ráncosképu sápadt távirász. Te nem voltál katoná. Te nem rukkoltál be sohasem. Te nem élvezted azoknak a fényes ábrándoknak a gyönyöreit, amiket a berukkolás előtt érez az ember egész addig, míg a legelső sorba állásnál meg nem tudja, hogy eddig nemcsak, hogy járni nem, de még állni sem tudott tisztességesen. Te belőled nem a meggyőződés, de az irigység beszél...

Hozzám is beszűrődik a csárdásnak egy-egy hangtöredéke. Az ablak alatt állók beszél-

vármegye Történetéhez“ e. irodalmi vállalatnak, oly kötelezettséggel, hogy a műnek 1898-iki folyamából 100 példányt, mely a vármegyei és a városi törvényhatóságokhoz fog vizonásul elküldetni, szolgáltasson át az alispánnak. —

Az árvaszék szept. havi tevékenységi kimutatása szerint elintézték az ülnökök, és pedig: Karsa Ferenc 300, Spillenber Barna 324, Pekáry Gyula 377, Pilissy László 382, Matolai Béla 354, Bajusz József jegyző 269 s így összesen 2006 ügydarabot, — a hátrálék: 199 db. —

A közegészség állapota a járványosan fölépített ronesoló toroklob, höghurut és vörheny miatt kedvezőtlen volt. —

A kir. törvényszéki fogházban a szeptemberi rablétszám volt: 265, ebben elítelt: 227. Elelmezés ellen panasz nem volt. A felújítás alatt lévő újhelyi szőlőkben naponta: 120—130 rabmunkás dolgozik. Ez a szám, a fogházi viszonyok változása következtében, még fokozható lesz. —

Regéc 3 hutta község levele, melyben a közmívelődési alaptól iskolaépítésre nyert segédelmet szépen megköszönte, tudomásul vétetett.

A kir. áll. építészeti hivatal jelentése szerint a közutak jókarban vannak. A közutak borításához megkívántató kavics átvételét a bizottság befejezte. —

A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint egyenes adóban befolyt 141,634 ft 44 kr., most több, mint a múlt év szeptemberében: 35,640 ft 85 krral. Januártól szeptemberig befolyt ebben az évben: 667,123 ft 76 kr., most több, mint tavaly: 92,137 ft 96 krral. Hátrálékban van: 621,267 ft 25 kr. — Hadmentességi díjban volt az ez évi szept.-i befizetés: 4866 ft 84 kr., a múlt évi szept.-inél több: 1099 ft 43 kr., — januártól szeptemberig most kedvezőbb eredmény: 2479 ft 54 kr. Haddijban hátrálék: 38,409 ft 32 kr. —

Az utadófelszólaló vm. küldöttség f. hó 12-én d. e. az alispán elnöklete alatt tartott ülésében, egyebek közt, határozott a bodrogközi járás területén lévő községek, ugyszintén a gál-szécsi járáshoz tartozó sz.-polyánkai, n.-azari és gál-szécsi körjegyzőségek utadóelszámolása ügyében keletkezett jegyzőkönyvek fölött és a régibb törvényhatósági utadók bevehető részét megállapította. —

A törvényhatósági utadók befizetéséről szóló és lapunk ma egy hetes számában ezen a helyen közölt sorokban tévesen volt említve, hogy a s.-a.-újhelyi járás községeinél befizetetlenül maradt törvényhatósági utadók behajtását központi kiküldött tisztviselő szorgalmazta. Központi kiküldött, mint a főszolgabíró hozzánk intézett levele mondja, az ő járása területén „sem-miféle funkciót nem teljesített.” —

Vásárnapok. A kereskedelemügyi kir. miniszter megengedte, hogy a vármegyénk területéhez tartozó *Tőke-Terebes* községben az eddig január 10-én, május 5-én, augusztus 1-én és október 13-án megtartott országos vásárok ezen-tul állandóan a jelzett napokat magukba foglaló hetek *szeredei* napján, illetve, a mennyiben az gör. kat. ünnep lenne, a *következő hét szer-dai napján* tartassanak meg.

Hivatalvizsgálat. Főispánunk ömeltósága, titkára kíséretében, tegnap d. e. K.-Hel-meczen járt a bodrogközi járás ügyvitelének megvizsgálása céljából a szolgabírói hivatalban.

getését meg pláne egész tisztán hallom. Fenhangan tervezgetik, hogy így lesz, hogy úgy lesz, amiket hallva, akaratlanul is eszembe jutnak ábrándjaim, amik a berukkolás előtt olyan fényesnek ígérkőztek és amik aztán a valóság súlyának nyomása alatt egyenként foszlottak széjjel, mint az őszi kőd, ha napsugár éri.

Fejem a két tenyerembe hajtom s mig képzeletem a régmúltban kalandozik, belebámulo-lok az előttem kiterített forgalmi naplóba. Szépen egymásután sorakoznak benne az érkezett és indított vonatok: 409. 403. 4008-as... A másik rovatban a vonatkísérők: Kiss, Kubacska, Dácer... Aztán a bruttó, tengely, időjárás + 6, esendes borult, esendes borult, esendes kódos...

Brr! micsoda szürkeség, micsoda egyhan-guság itt is...

Igen-igen már emlékszem. Mikor én berukkoltam, akkor is ilyen csunya nedves idő járt. A hideg őszi szél hátborzongatóan járta át nyáriás öltözékemet, a sűrű aprószemű eső pedig mindegyre szitált, mintha csakugyan feneket-lenné akarta volna tenni a már akkor is ke-rékagyig érő sártengert. De mit törődtem én akkor azzal. Nem éreztem én akkor sem szelet, sem esőt. Szegény jó anyám a kiskert ajtajáig kísért, s mintha most is látnám, kezeit fázósan dugta házi köténye alá. Ajkai mosolyogtak. A szemében megjelent két könnyesepp azonban meg-hazudtolta azt a mosolyt. Es engem édes anyám könnyei sem hatottak meg. Édes apám: ő nem

Allami anyakönyvi statisztika. A sá-toralja-újhelyi állami anyakönyvi hivatal-nál (1897. októb. 9-étől októb. 16-áig) a) házassa-got kötött: — pár; b) kihirdettetett: 6 egyén; c) születési anyakönyvi bejegyzés volt: 08 eset-ben; d) elhalálozott: 06 egyén.

Hírek a nagyvilágból.

II. Vilmos német császár *Krieghammer* osztrák és magyar hadügyminiszternek és *Lob-kovitz* hg. tábornagynak a fekete sasrendet adományozta.

Olaszországban *Rudini* miniszterelnök körrendeletet bocsátott ki s eltiltotta, hogy a templomokban politikai kérdések tárgyalásával foglalkozzék a papság.

Török-görög béke. A végleges béke meg-kötésére kiküldött görög megbízottak Athénból hajón elutaztak Konstantinápolyba.

Spanyolország a kubai forradalom elnyo-másával foglalkozó rendes csapatok megerősíté-sére újabban 25.000 főnyi sereget küldött.

Kuba szigetről *Weyler* tábornok főkor-mányzót visszahívta a *Sagasta*-kormány s helyére *Blankó* tábornagyot neveztek ki s küldötték Kuba szigetre katonai fő kormányzóknak.

Hírek az országból.

Öfelsége a király Bécsből Gődöllőre érkezett és részt vesz a szarvas cserkészettel járó társas őszi vadászaton.

Helpy Ignác †. A magyar politikai köz-életnek egy kiváló alakja, *Helpy Ignác* országos képviselő, akit „Kossuth palatinusá”-nak is neveztek, a függetlenségi és 48-as párt régi ve-zérfia, hosszas betegeskedés után elhunyt. A nemeselméjű és érzésű férfit, kinek halála pártpolitikai különbség nélkül széles körökben mély megihatottságot keltett és akinek csak jó barátai és tisztelői voltak, Budapesten f. hó 13-án temették el igen nagy részvét közt. A tulasoknak politikai téren sohasem volt barátja és pártjának ultraíval szemben is mindig ide-genkedést érzett. Nyugodjék békében.

A miniszter az iskolákhoz. *Wlassics* közoktatásügyi miniszter leiratot intézett minden tankerületi főigazgatósághoz, avval a meghagyás-sal, hogy a mennyiben az egyes iskolák még nem ünnepe tek volna abból az alkalomból, hogy királyunk ő felsége oly nagy örömet szerzett a magyar nemzetnek a történeti jeles férfiak emlék-szobrainak felállításával, — el ne mulasz-sanak örömmünnepet ülni.

Szabó Istvánnak, Homérosz görög hő-s-költevényei jeles műfordítója emlékének Rozs-nyón mellszobrot állítanak tisztelői. A szobor híven adja vissza az agg plébános vonásait. Az emlékszóbor ünnepies leleplezése f. hó 24-én lesz.

Hegyvidéki gazdaságok kezelője. A földmívelésügyi kir. miniszter megbízta borostyán-kői *Egan Edét* a *Schönborn* gróftól az orosz-nyelvű szegény községek javára az állam pén-zén kibérelt munkács-szt.-miklósi hitbizományi uradalmaknak egyöntetű gazdasági kezelésével.

sirt. Keményen akarta magát tartani. Kinálga-tott egy kis ideig egy pár kékhasu tizzessel, az-tán, hogy nem fogadtam el, felvezényelt a sze-kérre. A kocsisnak odakiáltotta, hogy üssed... de már az „Isten áldjon meg”-et nem tudta ki-mondani. Láttam, hogy reszketett, mozgott az ajka, de könyezni nem láttam. Hirtelen befor-dult a szobába. Es engem édes apám ellágyu-lása sem hatott meg. Egy vágyam volt akkor csak. Menni és menni és valósítani lelketemestő ábrándjaimat...

Ott láttam magam már a hajó fedélzetén, számban kurtaszáru fapipával, egy kötelesemón ülve, mig a vízbe vetett horgomon egy fiók cápa türelmetlenkedett. Képzeletemben bejártam az egész világot. Ismeretlen szigeteken küzdöttem vad törzsekkel és szinte érezni véltem, hogy, hogy sütnék, főznek és esznek meg a vad em-berek. (Mondhatom nem valami kellemes érzés.) Majd megint viharban hűstetteket vittem vég-hez. Ott láttam magam legfelül a ringó árbcoc tetején, mig körültem a zugó haboknak halált-hozó örvényei tátogatták felém feneketlen mély-ségüket...

S mig a két mozdony vont a gyorsvonat prűszkölve mászott fel a szemeringi pálya me-redek kapaszkodóin és szemeim önkénytelenül tapadtak a szakadékok borzalmas mélységébe: agyamban egymást kergették az ezekhez hasonló és akkor még megvalósíthatni vélt lázas álmok. Es mi történt aztán, amikor hajóra kerülve észrevettem, hogy rab vagyok?

Folytatás a mellékleten

Levelezés.

Mereczfalva, (Temes-vármegye) okt. 12

Tisztelt szerkesztő ur!

Olvasva a „Zemplén“ mult heti számában azt az igazán követésre méltó, buzgó hazafiai szívekből fakadó ünneplését az országos örömnepnek: nem tudom megállani, hogy ez örömhöz én is, mint Zemplén-vármegyének idegenbe elszakadt szülőltje, ne csatlakozzam; de másrészt annak konstataálására is készlet valami, hogy, fájdalom, nem volt ám ez az ünnep, mint kellett volna lennie, a szó szoros értelmében országos!

Most, midőn oly szép napjait éljük a király és nemzet között helyreállott teljes egyetértésnek; midőn egy szebb jövőt gyanítunk a jóságos király kegyelmeinek megnyilatkozásában: kétszeresen boszantó, elszomorító és fájó az a — csak legyenyhébb szöveg — *közönyösség*, amivel ezek iránt a lélekemelő történeti tények iránt némelyek viselkednek.

E hó 4-én, jó királyunk legmagasabb névünnepe, az országos örömhöz azzal akarván *Mereczfalva* temesmegyei sváb község lelképáztora hozzájárulni, amivel épen tud: ünnepies istentiszteletben róttuk le hálánkat közös jó atyánk, királyunk iránt.

Es megtörtént az a hallatlan tény, hogy 1897. okt. 4-én, azon a napon, midőn az egész ország apraja-nagyja egy szívvel-leléssel, könyves szemmel fohászkodik Istenhez jóságos atyjáért, öreg királyáért — *Mereczfalva* templomában a következők voltak jelen: ugys mint lelképáztor, de ugys mint hazájáért és királyáért lelkesülni tudó magyar és a legfőbb Hadur hű tábori papja, az istentiszteletet szomorodott szívvel végző lelkész, három tanító, öt vénasszony és egy pár iskolás gyerek. Az érdemes községi elöljáróság, a *hazafiasnak* nevezett sváb gazdaközösség, jóllehet meg voltak hívva, távollétükkel tündököltek. Nagyon szomorú jelenség ez. Bizonyosága az annak, mikép ölelkezik minálunk a vallási indifferenzmus a hazafiai indifferenzmussal.

Nagyon kérem t. szerkesztő urat, méltóztatnék jelen soraimnak b. lapjában helyt adni. Hadd tudja meg Zemplén-vármegye, hadd tudja meg a világ, hogy létezik olyan hely is széles e hazában, hol így tudnak lelkesedni királyunkért azok, kik éppen királyunk dicső elődjének, *Mária-Teréziának* jóvoltából bírják hazánk elsőrangú termőföldjeit, a „téljél és mézzel folyó Kánaánt“ — a temesi bánágot!

Tiszteletem kifejezése mellett maradtam hazafias üdvözléssel:

Z. Dienes Adorján,
s. lelkész.

Különfélék.

— **A tiszáninnyi ev. ref. egyházkerület** a legmagasabb királyi kézirat keltének örömhátása alatt a következő hódoló-feliratot küldte a trón zsámolya elé:

Felséges Császári és Apostoli király!
Legkegyelmesebb Urunk!

A tiszáninnyi evangéliom szerint re-

És mi történt akkor, mikor beláttam, hogy hőstetteket véghez vinni nehéz dolog, mivel ahhoz először vihar kell, másodsor meg a viharban járni is kell tudni?

Es mi történt akkor mikor egyik nap a paszujt hozták makaronival, a másik nap pedig a makarónit paszujjal?

Semmi különös. Lemondtam a hőstettekről, megettem a paszujt makarónival mindenféle variációban, csináltam egy kis naptárt, amelyet mindig a sapkámban hordtam és amelyből minden délután 6 órakor valami különös képes ér-zéssel törültem ki a már nagyobb részben eltöltött napot és igazán tiszta szívből kértem az Istent, hogy szabadítson meg: nem a vad emberek fogai közül, de ezek közül a szegény emberek közül, kik a megpaprikázott, olajban főtt husdarabokat elég naivak pörköltnek eszolni.

A vonat a távjelzőről egy nagyot rikkant. A cigányok belekaptak az indulóba, a legények pedig párosával táncolva vonulnak a várótermen át a pályaudvarra. Alig lehet őket beszállítani. Mindegyiknek van még valami mondanivalója az utolsó pillanatban is. Az itt maradókat, akik sirva kapaszkodnak a kocsik futódeszkáira, hogy újból és újból elbueszazzanak a berukkolóktól, pláne karhatalommal kell a kocsiktól távol tartani.

A megbomlott felhők mögül ki-kibujik egy-egy napsugár, de éltető meleg nélkül is alig bír átszűrődni a sűrű őszi ködön és fénytelenül siklik le a kocsik nyirkos tetejéről. A mozdony

formált egyházkerületnek Sárospatakon tanácskozó közgyűlése, miként édes magyar hazánk minden hű fia és leánya, lelkesült örömmel értesült Felségednek folyó évi szeptember 25-dikén Budapesten kelt legkegyelmesebb leiratáról, a melylyel nemzeti multunk tiz nagy alakjának ére- emlékeiben való megörökítését — saját udvartartásának költségére — elrendelni méltóztatott.

Magasra fokozta közgyűlésünk lelkesedését az a körülmény, hogy a haza, tudomány, hit és szabadságszeretet ama hőseinek kiválasztásában Felséged atyai szívének hódító megnyilatkozásait, nemzeti és felekezeti multunk fejedelmi megbecsülését s király és nemzet érzelmeinek igézetes egybeolvadását ünneplhetjük.

A lélek parancsolatának engedelmeskedünk azért, midőn — tanácskozásaink megkezdése előtt — letesszük alattvalói hódolatunkat Felséged királyi trónjára s ugy üdvözöljük legkegyelmesebb leiratát, mint nemzetünk jövődöbeli békés és szerenéses fejlődésének egyik legnagyobb biztosítékát, ama felállítandó emlékműveket pedig, mint a felekezeti egyenjogúság érebe öntött újabb törvénypontjait.

Midőn egyuttal boldogan teszünk valómást Felséged színe előtt, hogy a biztató jelek láttára nyugodtabban, édes és felemelő remények között fogunk egyházi és iskolai dolgaink további fejlesztéséhez s ez által szeretett hazánk és a nemzeti közművelődés iránt szent örökségül jutott kötelességeink hűségesebb teljesítéséhez: ugyanakkor alázattal kérjük Felségedet, hogy alattvalói hódolatunkat szokott kegyességével fogadni méltóztatassék.

A minden áldásnak Istenéhez pedig szent könyvünk szavaival hű imában esdünk, hogy nyugodjék meg Felségeden továbbra is „az *Urnak* *Lelke*, a *bölcsességnek és értelemnek* *lelke*, a *tanácsnak és hatalomnak* *lelke*, a *tudománynak és az Ur félelmének* *lelke*“ (Ezsiás XI. 2.), hogy sokáig lehessen még szerető, hű és boldog magyar népének szerető, dicső és boldog királya.

A kik egyébbiránt legmelegebb alattvalói tisztelettel és hódolattal maradunk Sárospatakon, 1897. október havának 5-dik napján.

Császári és Apostoli királyi Felségednek legalázatosabb szolgálai:

a tiszáninnyi ev. ref. egyházkerület közgyűlése s annak nevében:

Vay Béla br.
főgondnok.

Kun Bertalan.
püspök.

Királyi adomány. Ófelsége, kabinetirodája után elsőfőispánunk előterjesztésére, Dúcs Mihály zempléni lakosnak 25 ft. kegyes adományt küldött.

— **Személyi hír.** Téry Ödön dr., orsz. közegészségügyi felügyelő, igen tisztelt barátunk, a mult héten Ujhelybe érkezett s ez idő szerint vármegyénk területén végzi a közegészségügyi helyszíni vizsgálatainak ellenőrzését.

— **Fényes esküvő.** Hosszu és pompás kocsisor robogott f. hó 9-én d. u., írja alkalmi tudósítónk, Ujhely főuteáin végig, mely *Farkas Erzsike* k. a.-t, *Farkas Dezső* ny. árvaszéki ülnök bájos és művelt leányát és *Fekete Arpád* törvényszéki aljegyzőt vitte legboldogabb

nagyot tüszköl. Kerekjei nyikorogva esusznak meg a esuszós sineken és csak többszöri próbálgatás után tud elindulni.

A cigány még mindig huzza, a férfiak biztatják a bevonulókat, az asszonynépség sir, jajveszékkel, kendőt lobogtat, a kocsikból pedig zürzavarosan hangzik ki a nóta, hogy:

Huszár vagyok, nem bakkaesos katona
Rám illik a cifra zsinóros ruha...

Egy darabig még ide hallani egy-egy erősebb kurjantást, amit a szél elkapott, de aztán már csak a kerék csattogása hallatszik, az is mindig lassabban, elhalóbban, míg megint esendes lesz minden, mint azelőtt volt...

A cigányok hönök alá kapják hegedűjüket. A falubéliek még egy darabig néznek a vonat után, aztán ők is elindulnak lassan, szóltanul hazafelé.

A távirás ott áll az ajtóban. Hegyesre faragott ceruzájával fogait piszkálva és mosolyog a látottak felett. Szegény ráncosképi, sápadt távirás! Azért, hogy te nem csalódtál annyira, mint mi, akik már egyszer berukoltunk: azért én mégis sajnálalak téged, mert nem élvezted azoknak az ábrándoknak a gyönyöreit, miket a berukkolás előtt érez az ember, ha mindjárt csak addig is, míg egy-két posztó-csilaghoz varrt ember meg nem magyarázza, hogy az ujonenak a füle csak arra való, hogy a csákó le ne esuszszék az orrára.

utjokra, hogy egymásnak örökhüségét esküdjének. — Ritkán nyílik alkalmunk ilyen sok szép leányt együtt látni. Midőn a násznép felvonult a városhaza tanácstermébe, hogy a fiatal párt *Kapás L. Aurél* anyakönyvvezető összedja, az egybegyült elegáns közönségnek még ideje sem volt a rózsaszín felhők közül kibontakozó szebbnél-szebb nyoszolyó-lányokat megfigyelni, midőn a menetet bezárva, *Fekete Zoltán* karján megjelent, mint egy égi harmatesepp a maga üde tisztaságában a menyasszony. — A násznép: nyoszolyó-asszonyok, özv. *Fekete Lajosné*, *Meczner Gyuláné*, *Kerek Zoltáné*, *Székely Károlyné*, *Juhász Jenőné*, *Szombathy Lászlóné*. Násznagyok: id. *Meczner Gyula*, *Pe-káry Gyula*, *Horváth József* és ifj. *Bajusz József*. Nyoszolyó-lányok: *Farkas Irén*, *Meczner Manczi* és *Iczu*, *Székely Julia*, *Juhász Ilona*, *Répássy Annus*. Vőfélyek: *Fekete Zoltán*, *Móricz Lajos*, *Zsámbokréthy Tivadar dr.*, ifj. *Meczner Gyula*, *Kovács Gusztáv* és *Karsa Kálmán*. — A boldogító „igen“ elhangzása után a fényes násznép az ev. ref. templomba ment, hol *Fejes István* esperes-lelkész megható beszéd kíséretében áldását adta a fiatal párra. A templomból egyenesen id. *Meczner Gyula* vendégszerető házához hajtottak, hol már elegáns vendégsergeg fogadta a fiatal párt. A vacsora 8 órakor vette kezdetét. A fogások számának leírásával nem foglalkozunk, mert azok papirosra téve ugy sem érnek semmit, hanem azok, akik jelen lehetnek eleget beszélhetnének a háziasszony pompás izléséről, miről a menü összeállítása már maga ékesen tanuskodik. Nem sicolhatunk át oly gyorsan s anélkül, hogy a háziasszony páratlan vendégszeretetét s a háziur magyaros szívességét s (pompás borait!) még egyszer meg ne dicsérjük. — Vacsora alatt *Lukács Károly* kedvelt zenekara szolgáltatta a zenét, bár nótáit gyakran meg-meg kellett szakítania a tósztok egész sora miatt. — *Horváth József* emelte föl poharát először a fiatal párra, — utána a háziur éltette kedves vendégeit; majd *Fejes István* esperes-lelkész csalt könyeket szívből jövő szívhöz szóló szép beszédével, üritve poharát a menyasszony-ért; utána a háziur mondott elmés dikciót, a melyre *Fejes István* állt fel, éltetve a háziasszonyt s végül *Zsámbokréthy Tivadar dr.* a bájos nyoszolyó-lányokat dicsérte meg sikerült beszédben. A vacsorát tánc követte, aminek a reggel vetett véget, midőn a pályaudvarra kicikra ülve a fiatal párt a pályaudvarra kísérte, bucsut véve tőlük a viszontlátás édes reményében.

— **Iskolai ünnepség.** A piaristák vezetése alatt álló s.-a-ujhelyi róm. kat. főgimnázium tanárkara és ifjusága, ő császári és apostoli királyi felségének a folyó évi szeptember hó 25-én kelt legfelsőbb elhatározását tartalmazó királyi kézirat létrejötte alkalmából, hódolatának és örömeinek óhajtván kifejezést adni: f. hó 23-án, szombaton, délelőtt fél 9 órakor, sz.-misével kezdődő iskolai ünnepséget rendez, melyre a szülőket és tanügybarátokat az intézeti igazgatóság lapunk utján tisztelettel meghívja. — Tudomásunk szerint az iskolai ünnepség műsora a királyi kézirat felolvasása, a király akarata szerint érebe öntendő tiz nagy férfiú élet-és jellemrajzának felolvasása, végül alkalmi énekek és szavatok előadása lesz. — A lelketemelő hazafias szép ünneplésre a magunk részéről is fölkérjük a közönség érdeklődését.

Böszörményi Nagy Béla.

Még csak 45-ik életévében járt s már is ki kellett dölnie az élők sorából. Pedig egy volt azok közül a jelesek, s mondjuk kevesek közül, akiknek, hogy követendő jó példák hijával a nemes törekvések terén ne maradjunk, sokáig, nagyon sokáig, kellene az élő társadalomban elüljárniuk... Amde a sors, mely fölöttünk örökölő törvény és kezével a párkák Atróposz-ollóját csatogtatja, az ő rendelkezéseiben bírálhatatlan, végzéseiben megfelelhetetlen, végrehajtásában föltartóztatlan. Ami vele és a halállal szemben nekünk törpe halandóknak jogunkul megadatott: az, legfőljebb is, csak a siránkozás... Sirba szállani, mikor a szép élet- és családhivatás terein elvállalt nagy kötelességeinkkel még csak számolni kezdtünk, de le nem számoltunk; sirba szállani nagy tehetséggel, gazdag tudással, az értelmi és az erkölcsi tőkéknek egész gazdagságával, még mielőtt azokat a tőkéket a közjó számára és családunk javára dúsan kamatoztathatuk volna; és sirba szállani, az égiek szemöldökének egy mozdulatára, mikor a hozzánk görcsösen ragaszkodó szeretet család, kartársak, hű barátok és ügyfelek részéről azért siránkodik, hogy *maradjunk*: óh az ilyen sirba szállás, mint volt az övé is, százszorosán fájdalmasabb, ezerszerre lesújtóbb, mint aminek elhordozására — kivált ha érezzük bekövetkezésének elodázhatatlanságát, mint érezte ő is — roska-tag halandó ereje képes; óh az ilyen sirbaszállás gondolata, mint volt az övé is, az életben

még gondolatnak is elviselhetetlen; őh az olyan sirbaszállás, mint volt az övé is, valóban tragikus és gyásos érzetével mindnyájunkat, kik ismertük és szerettük őt, szívünk legközelebb megremegtetett... Fölküzdeni magát, saját erejéből, az életiskolának annyira sanyaruságai között, föl-föl arra a magaslatra, hol a család ragaszkodó szeretetén kívül érezni már a köz-tisztelet és a közszerep napjának melengető erejét, mint érezte ő is; és felküzdeni magát, mint felküzdötte ő is, az igazság fegyverével, a jog paizsával, a hamisság és csalfaság fondorlatai között, abba a magaslatba, hol az erkölcsi világ megtisztult légkörében szellemünk, mint magasan járó madár, kiterjesztett szárnyakon egy szebb világ szemléletébe merül... és akkor utóléretni az ólomnehéz melankóliától, és akkor, mint ólomsújtotta királyi sas, aláhanyatlani egy sötét borulatba, mely a lélek szemére hályogot von és előbb makulátlan tükrét végtelenségig elhomályosítja: őh ez az állapot, ne kívánjátok, hogy tovább magyarázzam, valóban tragikus! Mert így történt ő vele is. Rövid hónapokkal ezelőtt, a tulságba vitt, az egy ember erejét, midőn százak jóléteért éjt-napot egygyé téve dolgozik, elfáradva, de azért magának pihenést nem engedve, — mondom, a tulságba vitt szellemi munkának közszánalmat ébresztő rokkantja lett. Akkor, midőn még föl-föllobbant szellemének méése és meg-megnyilatkozott értelmének hatalmas ereje, ítéletének gyorsasága és alaposága, jogismereteinek mérhetlensége, sőt humora is: akkor még nem hittük, nem akartuk elhinni a baljóságot, hogy immár oly rövidre szabott, hosszúra érdemes élet-pályája sebesen bekanyarodik az Angyalföldre, honnan már csak egy rövid ut vezet tovább — a sirhoz. — Október 10-én érkezett Budapest-ről hiób-hire, hogy kiszervevet. A hír hallatára végig nyilalt szíveinken a legigazabb fájdalom, amit iránta és árván hagyott családjá iránt éreztünk. Ujhelybe érkezett koporsóját, mely szinte roskadozott a szobnól-szebb koszorúk súlyától, a temető udvarán f. hó 12-én d. e. 9 órakor állta körül az ujhelyi társadalom színe-java. Emléke iránt valóban oly imponáló nyilatkozott meg a közrészvét, mint talán még sohasem, vagy csak igen ritkán hasonló esetben, midőn t. i. a jog- és igazság védelmezésében kifáradt bajvivőjét a fiskális életpályának kísérték utolsó útjára. Most már ott pihen a mi felejthetetlen jó barátunk, kit *Fejes István* esperes-lelkész oly szívrehatóan parentált el, a ref. temetőben... „szószóló nyelve néma — ótalmazó karja béna” — Szerető családjának, özvegyének és hét gyermekének együttzokogását szinte halljuk még mostan is és szívünkbe nyílal zokogásuk értelme:

„Sirba szállott szemünk fénye
Az özvegynek a reménye
Az árvának a törvénye.”

A közrészvétlen kívül adjon nekik vigasztalást, megnyugvást a jószág ég! Mérheterlen gyászokból osztályrészt kér a „Zemplén” is: az elköltözöttben egyik kiváló s mindéig hű munkatársát gyászolva. Emléke legyen a mi részünkről is áldott! — Koszori ezek voltak: A feleség és gyermekek koszorúja („Feledhetetlen jó férjemnek — Drága édes apáknak” felirattal fehér szalagon), — „A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár — Nagy Bélának”; fehér szalaggal; — fehér szalagon: „A kassai ügyvédő kamara — Nagy Bélának”; remek kiviteli élővirágkoszorú; — „A s. a. ujhelyi ügyvédők — Nagy Bélának”; fehér szalaggal; — a sátoralja-ujhelyi eszmadiaiaké; — fehér és kék szalagon következő felirással: „A romboló kór megölte testedet, de nemes törek véseid emléke közöttünk élni fog — Szent-Györgyi Vilmos és családja.” — Kapás L. Aurél és családja lilá szalagos. művészi kiviteli élővirág koszorúja, következő felirással: „Ezernyi fáradalom után legyen örök álmod édes — Ilona, Aurél és László.” — „Czibur Bertalan és neje”; — „Hönsch Dezső és családja”; — „Szent-Györgyi Dezső és családja”; — „Székely Elek és családja.” — Klein Tivadarné fekete és fehér szalagos koszorúja: „Ilona — Pipi” felirattal; és egy névtelen koszoru még evvel a fölirással: „Egy igaz tisztelő.”

— **Megjutalmazott tanítók.** A magyar nyelvet és népnevelést Zemplén vármegyében terjesztő egyesület választmányja, *Fejes István* elnöke mellett és *Czifrák Valér*, *Dongó Gy. Géza*, *Dókus László*, *Katinszky Géza* és *Nemes Lajos* választmányi tagok jelenlétében f. hó 11-én tartott ülésén határozott a Magyar Iskolai Egyesületnek „Andrássy-alapítvány”-a (800 korona) és az egyesület jutalomdíjai (600 korona) szétosztása dolgában azok között a tanítók között, kik a magyarosodás előbbrevitele és hazafias érzés terjesztése körül magukat az elmúlt iskolai év folyamán jutalomra érdemesítették. *Andrássy-alapítványi jutalomban részesültek* s egyenkint 100—100 koronát kapnak: *Iftene Gyula* gereselyi állami tanító, *Krasznapolszky Mária* tőke-terebesi áll. isk. tanítónő és *Hunzsa Ida* n.-mihályi áll. isk. tanítónő, — továbbá: *Zseliga Antal* varannai áll. segített

közsegi isk. igazgató-tanító, — végre a felekezeti iskolai tanítók sorából: *Lukács József* n.-kázvári rk., *Kopinecz Antal* isztáncsi gk., *Marikovszky Béla* hardiesai ev. ref. és *Jesztrebényi Kálmán* v.-csémernyei ág. ev. tanítók, — *Egyesületi jutalomra érdemesítették* és egyenkint 50—50 koronát kapnak: *Gönczy Bertalan* áll. isk. tanító Tokajban, *Győry Mózes* áll. isk. tanító B.-Kereszturban, *Ragyák István* rk. tanító Szacsur, *Puha Demeter* rk. tanító Nátafalva, *Pollák Gyula* rk. tanító F.-Körtvélyes, *Schaub Imre* rk. tanító Garany, *Koscsák János* gk. tanító Hardiesa, *Klein János* gk. tanító Szalók, *Molnár István* ref. tanító B.-Ujlak, *Melkó József* ref. tanító Páczin, *Pányoky Dániel* ref. tanító K.-Toronya közsejben és *Knopfler Sándor* izr. tanító Sátoralja-Ujhelyben. Eljenek! — Az iskolai gondnokságok, illetve egyházi igazgatóságok és felügyelőségek fölkértek, hogy, a járások főszolgabírójának közbejöttével, a jutalmakat ünnepies módon nyújtsák át a jutalmazott tanítóknak és eljárásukról az egyesület választmányához jelentést tenni sziveskedjenek.

— **Hangverseny.** *Schwarz Lajos* párisi zongoraművész, földink, tegnap tartotta hangversenyét a városi színházban A koncert sikeréről jövő számunkban foguk referálni.

— **Szüret.** Az ujhelyi hegyeken a szüret csaknem véget ért. Termés persze csak az újonnan telepített szőlőkben volt, az pedig még vajmi kevés, talán egy századrésze sincs a hajdani szőlőterületnek. Egyébként a hol termett, elegendő termett, sőt sok helyt várakozáson felül. A must minősége azonban általában nem üti meg a várt mértéket. Nem úgy gondoljuk ezt, hogy a mustnak felette csekély a cukortartalma, hanem azt következtetjük, hogy a nem teljesen érett szőlőből nem szomorodni, de pesenyé, vagy jobb minőségű asztali bort fognak kapni. A kiforratlan must hordóját 45—55 ftjával fizetik.

— **Egészségügy.** Közlebb még a hivatalos körök is fölzaklatta a terjedő hír, mintha Ujhely városban a betegségek rendkívüli módon el volna terjedve. Ezzel szemben, a rendelkezésünkre álló hivatalos adatok nyomán, megnyugtatóan közölhetjük, hogy az egész városban I, mondó egy személy áll oly betegség miatt ovisi kezelés alatt. E legkisebb numerushoz jön a közkórházban kezelték száma, összesen hat, ami a normálisnál is csekélyebb szám. Különben hogy a prostitúáltak *Szepessy Arnold* dr. városi orvos részéről mily lelkiismeretes ellenőrzése alatt állanak, kitetszik abból, hogy a legcsekélyebb bajjal is ebben az évben ötvennyolc egyént küldött a közkórházba.

— **Oroszaink magyarosodása.** *Vályi János* dr. eperjesi gk. püspök a legradikálisabb és leghelyesebb módon intézkedett a magyarság terjesztése iránt, midőn Eperjesen egy központi magyar tanítót felállításával egyszer s mindenkorra biztosította a magyar nyelvnek terjedését a rutén intézetekben. Öröm nézni ennek a minta-tanítóképzőnek hazafias működését és nagyfontosságú befolyását. *Firczak Gyula* munkácsi görög-katolikus püspök a minap a rutének magyarusítása érdekében tanácskozott pap-ságával. Az értekezleten kimondták, hogy a papnövélő intézet teológusainak a jövőben a tanítóképzőt is el kell végeznük, hogy így minden fölszentelt rutén pap egyuttal tanítói oklevéllel is bírjon. Különösen a magyar nyelv terjesztése szempontjából nagy jelentőségű ez az intézkedés, mert így a vallás szolgáitól fogja megtanulni az idegen ajku rutén nép a magyar nyelvet, amelyet, sok helyen, úgy tüntettek fel előtte, mint valása ellenségeinek nyelvét. Hazánk nyelve így biztosítva lesz e két egyházmegyében.

— **Kitüntetés.** A „Függetlenség”-ből olvassuk, hogy *Fuchs Bódog* okleveles tanár a Szent-Katalin-rend IV. osztályu kitüntetését, a koronával díszített aranykeresztet kapta. *Fuchs Bódog* a helybeli központi tak. pénztár volt könyvelője, jelenleg a fővárosi zenetanár-kar egyik legképzettebb és legszorgalmasabb tagja. Kitüntetéséhez gratulálunk.

— **Eljegyzés.** *Szabados József*, a budapesti *Royal*-szálló épületében lévő fodrász-üzlet tulajdonosa, a mult héten jegyezte el Ujhelyben *Nagy Vilmát*, néhai *Nagy Jenő* volt fodrász kedves és szép leányát.

— **Ruhatolvaj sorsa.** Az ujhelyi rendőrség az elmúlt héten letartóztatta *Bernát Ignác* 26 éves monoki lakost, a ki minden igazolvány híján egészen jó karban lévő finom és sok férfi ruhát árusított, amit még gyanusabbá tett az, hogy potomáron vesztegette. Kihallgatásakor azt vallotta ugyan, hogy ő őszeres s a ruhákat Miskolcra vette; ámde az előnyomozást teljesítő rendőrtanácsos ennek nem volt hajlandó hitelt adni s a Monokon, Miskolcra és Szerencsen teljesített nyomozások után nyilvánvaló tett, hogy *Bervát Ignác* notíus tolvaj s hogy a ruhák Szerencséről a *Ládai János* padjáról lopottak el. Ezek kiderítése után s a bizonyítékok dacára még mindig konokul tagadó *Bernátot* átadták a kir. ügyészségnek.

— **Elfogott tolvaj.** Ezelőtt két héttel megirtuk *Sztankó János* nagy-lipniki drótos szomorú esetét, hogy mikor tökrészegen leitta magát s egy mellékutcaiban elaludt, börténkájából összes vagyonát tevő ötven forintját ellopták. A rendőrség körözésére a lopás tettesét *Males Mihály* rákói származásu korhely kocsis személyében a tokaji esendőrség a mult héten elfogta, hanem már egy árva garast sem találtak a top-rongyos gazembernél, aki azt vallja, hogy husz frtot elivott, harminc frtot pedig sapkája belésébe rejtett, ezt azonban, mikor a drótos módjára le-itta magát, ellopták tőle. *Osváth Ferenc* kir. eljárásbíró ezért a tettéért három hónapi elzárásra ítélte.

— **A gyermekbetegségek keletkezésének** megátolhatása abban rejlik, hogy a gyermek oly edzett és erős ellenálló képességet kifejtő szervezettel bírjon, mely a baj csiráját fejlődni nem engedi. Különféle ezt célzó gyógyszerkészítmények vannak forgalomban, de általánosan tudott dolog, hogy csak egyetlen szer létezik, mely a hozzá fűzött várakozásnak minden tekintetben megfelel, s e szer a csukamáj-olaj. A gyermekek a közönséges csukamájolaj bevitelétől undorodnak, s ezért nagyon hézagpótló a *Zoltán*-féle csukamájolaj, melynek sem ize, sem kellemetlen szaga nincs s gyermekek, valamint felnőttek szivesen veszik be. Főraktára: *Widder Gyula* gyógyszerárban S.-A.-Ujhely, hol üvegenként 1 forintért kapható.

— **Egy vidékről ide költözködött** keresztény intelligens család, intelligens egyéneket ízletes magyar kosztra elfogad. A férj pedig bármilyen irodai napdíjjal állásra szép irással ajánlkozik. Szives megkeresések *Kazinezi utca 506.*

— **Időjóslat október 17-ére.** Változás nem várható.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 ftt 65 krig
méterenként — valamint fekete, fehér színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 ftt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 140 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t.) a megrendelt árukat postabér és vámentesen, házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küldik **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **Selyemgyárai Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 5.

Irodalom.

Emléket a multnak! A királyi kóziat, mely a magyar nemzet ezer éves multjából tíz kiváló történelmi alakot jelöl meg szoborban való megörökítésre, nem tartozik ama mult hatásu események közé, melyek csak márol holnapra foglalkoztatják elménket és szívünket. Az a magasztos tény, hogy maga a koronás király mutat példát a diesőséges mult kegyeletes tisztelésére, szemmel láthatóan átalakító hatással van minden magyar ember gondolkodására, s oly érzelmeket fakaszt, melyek, ha meg is voltak a magyar ember szívében, rejtve, szunyadozva éltek. A királyi fenkölt szellemű példája nemcsak a nemzeti öntudatot ébreszti, föl a csüggedésre hajlandó szivekben, de egyben elemetáris erővel kelti föl bennünk a vágyat, az érdeklődést, megismerkedni multunk történetével, nemcsak nagy, kiemelkedő vonásaiban, de apróbb részleteiben is. Im, ezek a gondolatok támadtak lelkünkben most, midőn a történelmi nevezetességű királyi kóziatnak hatása alatt van még egész valónk, s veszzük ugyanakkor az örvendést, hogy az Athenaeum kiadásában megjelenő milliónyi történetnek, ennek az óriási munkának, melynek minden jó hazafi könyvespolcán ott a helye, a kilencedik kötete (megelőzve a 6. 7. és 8. kötetet) is legközelebb meg fog jelenni. Az a része történetünknek, melyet a *nemzeti ébredés körül* nevez a *történetírő*. Valóban ritka szerencsés napokat élünk. Minden tényező közremunkál, abban hogy nemzeti öntudatunkat, történelmi értékünket, a mult iránt való kegyeletünket fölkeltsse s ébren tartsa. Most rajtunk a sor, hogy a sorsnak a nemzetek életében oly ritka kedvezését hazánk és magunk üdvére felhasználjuk.

Az én Ujságom. Pósa Lajos nevet nem hiába vette szárnyára a hir, az ő nagy költői érdemein kívül van még egy nagyobb érdeme: az, hogy egész sor fiatal nemzedéket nevelt erős nemzeti, hazafias irányban az ő gyermeklapjával: Az én Ujságom-mal. Ez a kedves gyermeklap, amely sok képpel, sok színes mesével, zengő verssel, okos cikkelyesekkel köszönt be vasárnaponként a családi tűzhely apróságainak körébe, valóságos gyönyörűsége a gyermekvilágnak. Mutatványszámot kérésre ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest Andrássy-ut 10.), ahová az előfizetési pénzek is küldendők (félévre 2 ft, negyedévre 1 ft.)

Magyar Lányok. Izléses kiállításban, választékos tartalommal kopogtat a leányszoba ajtaján vasárnaponként *Tutsek Anna* kitünő képes folyóirata, a *Magyar Lányok*. Ritka jó izléssel van itt egy-egy szám díszes keretbe csoportosítva tömördek finom tollal megirt elbeszélés, cikkely, vers, amiket jól összeválogatott, művészi képek ékesítenek. Nincs ennél finomabban szerkesztett, gazdagabban kiállított ifjúsági folyóirat a külföldön sem. S emellett oly olesó, hogy minden család könnyen megszerezheti. Előfizetése félévre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 kr., mutatványszámot, ha kívánják ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest, Andrássy-ut 10. sz.).

Uj Idők. Amióta *Herezeg Ferenc*nek ez a képes hetilapja megindult, az egész művelt magyar társaság, mint a magyar családok köréje csoportosulnak. Művészi képek, társadalmi és szépirodalmi cikkelyek, elbeszélések, versek és regények gazdag tárháza minden egyes füzet, egy-egy száma valóságos irodalmi és művészi esemény. Nincs magyar író meg magyar művész, aki kívül állna az Uj Idők munkatársainak gárdáján. A szerkesztő *Herezeg Ferenc*, főmunkatársával *Bródy Sándorral* és *Mikszáth Kálmánnal* együtt, azon van, hogy újabb s újabb meglepetéseket szerezzen az irodalmat és művészetet szerető magyar közönségnek. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest, Andrássy-ut 10. szám)

ahova az előfizetés (félévre 4 ft negyedévre 2 ft) is küldendő. Az évnegyed folyamában meg fog jelenni az az önálló művészi becsü kettős Munkácsy-füzet, melyet az Új Időknek minden előfizetője ingyen kap.

Egyesületi élet.

A zemplén-vármegyei orvos gyógyszerész-egyesület szept. 29-iki közgyűlésén *Lenygel* Endre dr., az egyesületnek érdemekben gazdag elnöke, hivatkozással előrehaladott életkorára, állásáról lemondott; helyébe az egyesület lelkesedéssel s egyhangulag *Löcherer* Lőrinc dr. vm. főorvost választotta meg. A szerencsés választáshoz gratulálunk!

A magyar nyelvet és népnevelést Zemlén-vármegyében terjesztő egyesület választmányára S.-A-Ujhelyben f. hó 11-én d. u. ülésezett *Fejes* István e. I. alelnök vezetése mellett. *Beregszászy* István e. titkár előadása folytán az E. M. K. E. részére, éspedig a *Bethlen* Gábor elhunyt elnök emlékére, ugyszintén zágoni *Mikes* Kelemennek emelendő szobrok költségére 20 koronát szavazott meg, — elhatározta, hogy a sztrópkai kisdedovó államosítása iránt ismételve fölír a miniszterhez, — hogy a vármegye községét a közművelődési pótadónak $\frac{1}{2}\%$ -ról $\frac{1}{10}\%$ -ra leendő fölemelésére megkéri, — hogy a Zemlén községben megnyitandó kisdedovónak 200 ftnyi évi segédelmet nyújt, — és hogy a kelecsenyi kisdedovó épületét jó karba helyezi. — A tőke-terebesi kisdedovónak mult évi számadását s f. évi költségvetését jóváhagyta. — Ugyanekkor osztotta ki az „Andrássy-alapítvány” kamatait és az egyesület részéről évente adni szokott pénzjutalmakat is azok között a tanító és tanítónők között, akik magukat ügybuzgóságukkal, nemkülönben a magyar nyelv tanítása terén felmutatott szép eredménnyel a jutalmazásra érdemestették. (Erről bővebben szólottunk a *Különfélék* rovatában. — Szerk.)

Értesítés. A Zemlén-vármegyei agarász-társulat elegy-agar-versenyét f. hó 29-én és a következő napokon *Gálszécen* tartja. Összejövetel október hó 28-án. Közgyűlés ugyanezen a napon esteli 8 órakor a nagyvendéglőben. Október 29-én társas ebéd. Miután a versenyek nyilvánosak, meghívók ki nem adatnak.

Értesítés A Zemlén-vármegyei gazdasági egyesület szőlészeti szakosztálya ezen az uton is értesíti a szakosztály t. tagjait és egyáltalán az érdeklődőket, hogy a minden hónap 15. napján tartani szokott rendes havi üléseit a f. év november havától

kezdődőleg nem d. e. 10 órakor, hanem 9 órakor tartja meg. Az ülések nyilvánosok lévén, azokon minden érdeklődőt szívesen lát: a szakosztály.

Tanügy.

Válasz a tanítókhöz intézett kérdésre.

A „Zemlén” f. évi 40-ik számában Anonimusz (— n betű aláírással) „Egy kérdés”-t intézett a „tanítókhöz”. E kérdés lényege ez: Mi az oka, hogy Zemlén-vármegye tanító-egyesülete 1896. ápril. 23-ika óta semmi életjelt nem ad magáról? Ugy látszik, hogy 1896-ban is csak azért kelt fel hamvaiból, hogy újra meghaljon!

A kérdés a tanítókhöz van intézve általánosán, — így felelhet rá minden tanító, még a ki nem tagja is a zemlénmegyei tanító-egyesületnek; — agyon is hallgathatna mind az, aki tagja annak, mert míg egyrészt a feleletre minden tanító jogosult, másrészt az ily névtelen felhívásokra, illetőleg interpellációkra felelni senki sem tartozik. De mert az interpellációnak minden szavából csupa jó akarat, a tanügy és a zemlénmegyei tanító-egyesület ügye iránti nagy érdeklődésünk ki: azt hiszem, hogy egyesületünk minden tagjának közhelyesléssel találkozom abban, hogy a nemes intenció szülte interpellációt válasza érdemesitem, illetőleg, hogy én fogtam a tollat először, hogy a kérdésre megfeleljek.

A zemlénmegyei tanító-egyesület jól tudja azt, hogy a tanító hivatása nem csak az iskola szűk falai közé van szorítva, hanem kiterjed a családra, községre, társadalomra, sőt az egész hazára is, éspedig csaknem minden tekintetben; azt is tudja, hogy a tanítóság az a hadsereg melynek Magyarországot még egyszer meg kell hódoltatnia; — teljes tudatában van annak is, hogy e nagy fontosságú magyar nemzeti célt csak erőinek összeszedése és tekintetélyének gyarapítása következtében érheti el — ha ugyan lehetséges elérnie! Sőt *Wlassics* Gyula közölte miniszter ur önméltóságának lelkesítő szavai anyagi helyzetünk javítására és kiválóan érdemes munkatársaink jutalmazására tett kezdeményező intézkedései és nemes szándékai is jól a szívtünkbe, lelkünkbe vésék; a mik nem

kis hatással vannak magasztos hivatásunk és a szent cél felé irányult törekvésünk akadályainak elhárítására, erőnk és buzgalmunk gyarapítására. Ugyanazért abban a kisebb-nagyobb körben, melyben ha központot nem képezzünk is, de egy pontnyi helyet mégis csak elfoglalunk, mindnyájan mozgunk addig a meddig s úgy amint lehet! Mozgunk és szeretnénk minél szebb nyomokat hagyni magunk után. De, fájdalom, sok az akadály az utunkba eső fekete foltok, sötét pontok s különféle színű és irányú vonalak!

Mindezek dacára a zemlénmegyei tanító-egyesület még mindig kivette a maga részét a magyarországi tanító-egyesületek és testületek kulturmozgalmából s ki fogja venni ezután is, mert tagjainak magyar hazafiai érzelméhez minden jóra, szépre, nemesre törekvő ügybuzgóságához, szaksterü képzettségéhez, munkaszeregetettséghez, egy testületté tömörülés iránt való hajlamaihoz s szent céljainak azonosságához semmi kétség nem férhet. Nem még akkor sem, ha érdemeit és törekvését a hatóságok és általában a társadalom sokkal kisebb mértékben részesítik a méltánylásban, mint érdemlené.

Hogy az utóbbi évek alatt annyi életjelt nem adott magáról, mint annak előtte: ennek oka egy részről a fuvardijak megvonásának, másrészt az elnök személyváltozásának és a nagy eseményekben keresendő.

Az első ok egymaga is elég lehetne feleletül a „tanítókhöz intézett kérdésre”, de az elnök személyváltozása, illetőleg lemondása és azok a nagy események ránk nézve sokkal fontosabbak.

Tizenkét éven át mindig szeretve tisztelt elnökünk lemondása az 1893-ik évi közgyűlésünk után három hónappal aug. 13-án történt, már azon évben gyűlést tartani a választmány nem látta jónak, s az elnöki teendők vitelével csekélységet bízta meg a jövő közgyűlésig. Sajnos azonban, hogy belőlem balsorsom gúnyt üzött, s itt nem tárgyalható okok miatt én egyhamar sem az egyesület irattárát át nem vehettem, sem gyűléseket nem tarthattam 1895 május 13. illetve 1896 ápril. 10-ikéig.

Nem a hanyagság, hanem valósággal a sors szeszélye fordult ellenem. Az 1896. ápr. 23-án Sátoralja-Ujhelyben tartott közgyűlésünk idejét pedig a „II. Országos és egyetemes Kongresszus”-ra kijelölt és fel is küldött tételek tárgyalása teljesen lefoglalván, az elnökválasztást más alkalomra kellett halasztanunk.

Ugy de módosított alapszabályaink értelmében 1893 óta már nem minden következő, hanem minden harmadik (páros vagy páratlan számú) évben kell közgyűlést tartani, hogy így a járási körök működései is annál sikerültebbek lehessenek.

E szerint még a folyó évben nem volna itt a közgyűlés-tartásnak ideje. De ha itt volna sem érhetne elmaradásáért megrovás sem engemet, sem az egyesületet, mert a mult 1896-ik millenáris év, ama nagy események éve, amikor kedves magyar hazánk létezésének nemcsak ezredek évét ünnepeltük országszerte, különösen pedig iskolánk falai közt és a székes fővárosban Budapesten, hanem országos tanítói gyűléseket is tartottunk — igen sok évi gyűlésezés eredményeivel fölért! De egyszersmind több évi gyűlések költségeit is felemésztette; mert, mint ország-világ tudja, mi nem vagyunk Dáriusok, Krózusok, még csak nábobok sem! De ezeken kívül figyelemmel és várakozással kellett lenni arra is, hogy a „II. Országos és Egyetemes Tanügyi Kongresszus” határozatai mennyiben és miként fogantatosítottak a végrehajtó központi bizottság részéről, illetőleg annak eszközlése alatt. Mert nagyon furesa volna üres szalmát esélni újra, vagy valamely jól megépített alkotmány ellen Don Quisotte-i harcot kezdeni látatlanul, csupán időtöltésből.

Mindezekből kifolyólag a Zemlén-vármegyei tanító-egyesület „semmittevessel”, s azzal, hogy „nem akarna sorakozni a többi, munkás tanító-egyesületek mellé” — egyáltalán nem vádolható. A mi pedig engemet, mint a mélyen tisztelt egyesület ügyeinek vezetésével ideiglenesen ugyancsak az egyesület részéről megbízott elnökét illet, a felelősséget minden kárhozatásra méltó mulasztásért elvállalom. „Mea culpa, mea culpa!” De egyszersmind kegyes bocsánatért is esedezem!

Megnyugtatóan azonban tisztelettel jelentem, hogy a nagyon helyén és idején történt nagy „kérdés” felvetésekor az egyesületünk gépezetének teljes rendbehozatalára és a zajszabb munka folytatására az előkészületek már megtörténtek. S ha reményünk nem csal, rövid időn meg fogjuk mutatni, hogy feltűnő hallgatagsága nem munkaképtelenségét hanem csak az években át tartó nehéz és fárasztó munka kipihenését jelentette, hogy most megújult testtel és erővel fogjon meg nagyobb munkához.

Sárospatakon, 1897. okt. 12-én.

Gérecz Károly,
egyesületi ügyvivő-alelnök.

CSARNOK.

Hogyan lőttem az első szarvasbikát?

Okos ember, ha valamibe belefog, rendesen az elején kezd.

En mindig ellensége voltam a világnak e hétköznapi menetének, s ha éppen életemet nem halálommal kezdtem is, ami különben alig hiszem, hogy rajtam mulott, mégis sok dolgot fonákul fogván föl, többnyire ott fogtam bele, ahol végezniem kellett volna. Ilyen formán lett belőlem vadászember is.

Elhetetlen náspész gyerek voltam. A falu minden parasztfia földhöz vágott. A kifutóban én kaptam legtöbbször labdát — a hátamba. Ha a zsidófiukkal öszekaptunk, biztosan engem tángáltak el legjobban. . . Mégis katona lettem. Már 14 esztendőskoromban beléptem a b. . . i kadétiskola növendékei közé. Kadét és fiatal tiszt koromban se hagytam el öröklött fátumom.

A kadétiskolát, a hogy úgy, csak sikerült elvégezniem, mit főképen csak fáradságtalan szorgalmammal köszönhetek; de mikor a esapathoz jutottam, a farsangi évad alatt nekem kellett a legtöbb kaszárnyainspekiót tartanom. A bor mellett mindig én voltam a „Tölts” s én is kerültem legelsőnek az asztal alá. Ha leültünk kártyázni, még a „mandlin” is ott veszett minden garasom.

Csinos fiu lévén, a szép lányok szívesen vették tőlem a virágot, éjjeli zenét; de ha példálózni kezdtem hogy hát az életnek más komolyabb oldala is van, mint illatos virág és vig muzsikaszó (házasodni akartam 20 esztendőskorom óta mindég) sohse volt más a felelet mint:

„Ilyen olyan kis legénye
Mi nem jut még az eszébe”

Ennyi sorsüldözés, de méginkább balul végződött szerelmi kalandomból kifolyó, ismét ösztintének vélt búbanatam azt a gondolatot ébresztették föl bennem, hogy már ezentul számomra nincs más boldogság, mint az erdők sötét rengetegeinek bekalandozása.

Eppen 25 esztendőskor multam, mikor ez érzelmek hatása alatt először vettem vadászfegyvert a kezembe. Abban az időben a Lajtha-hegység mellékének egyik városkájában professzorokodtam az ottani katonai iskolában, hol is, mint tudják, az említett hegység erdősége telve van szarvassal és őzszel. Többi tisztársaim között volt néhány szenvedélyes Nimród s e működésüket gyakran, szép eredmény is követte. (Persze azt nem tudtam, hogy ezek már gyerekkortól üzték ezt a sportot.) Így történt aztán, hogy még mielőtt véget vettem volna a minden jó vadászra kimért menyiségű fogoly, kacsa és nyüllétek: egyenesen szarvasvadásznak csaptam föl. Szolgáljanak a következő sorok az utókor elriasztására a hasonló példától.

Mikor eltökéltem, hogy már ezentul csak az erdők rengetegeiben keresek irt hányt-vett lelkemre, legelőbb is megvettem valami vén német jáger hirneves munkáját: „Die Hochjagd”, a melyben töviről-hegyire le volt írva a szarvasbikának mind a „134 jelvénye.”

Mindjárt első alkalommal aztán, hogy kimentem egyet cserkészni, nagy meglepéssel tapasztaltam, hogy az említett remek munkából merített teória alapján, rögtön megismertem a szarvasbika nyomát a tehenétől. Ez eredmény, melyet mindanyiszor elértem, valahányszor átkutattam a pagonyt, — de meg társaim biztatásai is, csak növelték bennem a vadászszendélyt és valóban a világ minden kincseért se mulasztottam volna el egy alkonyt, vagy hajnalt a nélkül, hogy az erdő egyik vagy másik részében szerencsét ne próbáltam volna.

Csodálatos képpen azonban működésem első esztendejében mindig olyankor érkeztem a tisztásokra, mikor a vad vagy még, vagy már nem volt ott. Mindössze is egyetlen egy reggel emlékszem, hogy egy „villást”, mely szálas erdő közepén feküdt, sikerült 30 lépés távolságra megközelítenem; azonban még mialatt azon tűnődtem, hogy e távolságból rá lehetek-e, — én „hibás lépés”-t tévén, a huncut megneszelt s még mielőtt vállhoz mertem volna emelni a puska, már ellillant előlem.

A következő esztendőben csináltattam magamnak pompás zöld színű vadászöltözéket.

Mikor ebben a legelső cserkészetre kivontam, sikerült is egy tiaztáson, ahol tudtam, hogy szarvasok járnak, vagy négy darabra akadni. Az egyikre rá is fogtam rögvest puska, de biz alaposan elhibáztam.

Pár nap mulva hasonlóképp jártam egy villással, melyet sikerült 50 lépésre megközelítenem. Ennyi malőr után azon kezdtem okoskodni, hogy tán azért nem jár eredményes vadász-fáradtságom, mert sréttel akarok lőni. Nos tehát rendelttem egy kitűnő, finom expressz-ösövet. Mire ez megjött, épp megkezdődött a szarvasbőség.

Isteni, felejthetetlen szép mulatság! Szép holdvilágos estén ülni a lesben s várni, míg egy vén bika „jelentkezik” — szerelmi gerjedelem-

től rezgő, üvöltésszerű bőgéssel zavarván meg az erdő ihletteljes mély esőndjét, hogy aztán nesztelen, halk léptekkel közelébe húzódva tiz lépésről eltalálja — nem: elhibázza az ember a gondtalan udvarlót, ahogy ez vélem megtörtént.

Csak az képes fölfogni e fölött érzett bosszúságom irtozatos voltát ki valaha szarvasbőgésen járt. Bizony, bizony, mikor az ember másnap dacára a legszorgosabb keresésnek se talál a szarvasra s arról kénytelen meggyőződni, hogy bőgésen hibázza el puszkavérgől a 12-est: esoda-e ha bosszúságában földhöz vágja a fegyvert, vagy leharapja az orrát?

Csaknem így jártam én is. Azonban a benem égő szenvedély, meg annak a csalfa kis lánynak gunyos mosolya nem engedték, hogy így eszeledjem. Elmentem tehát nyulat löni golyóval s mikor ezt jól begyakoroltam, ismét fel a szarvasbőgéshez. Ezenközben azonban már kiégett belőlem a szerelmi láng s így csak esőndes cserkészlet közben sikerült egy 12-est megközelítenem.

En is, meg a szarvas is alig 8 lépésre egymástól léptünk ki egy és ugyanazon pillanatban a tisztásra. Az öreg észre se vett, csak a társaságát képező és már előtte kilépett tehének forgatták gyanusan orraikat.

Látva e veszedelmes jeleket, gyorsan vállba kapom puszkámat, célba veszem 8 lépésről kiszemelt áldozatomat, hirteleniben hálát adva a vadászon Istenének, hogy még se haragszik rám nagyon s most elcsúsztam rá a fegyvert. . . .

Es csakugyan el is találtam? Oh dehogy, ismét elhibáztam a mint azt a másnapi utánjárás napnál is fényesebben bebizonyítá.

Igy folytattam én ezt tovább három éven át, időközben megkísértem a szerencsét különféle hajtóvadászatok is. Ezeknél is mindig a szomszédom lötte le a nekem tartó vadat; mert én vagy rá sem löttem idejében, vagy ha mégis megtettem azt: vagy elhibáztam vagy rosszul találtam.

De talán jól is van ez így: még máig is kilátásban marad számomra az a boldogító örömezés, mi akkor fog majd el, mikor mégis csak összeesni látom magam előtt az első kapitális szarvaszt; — mert hogy e reménységről máig se tettem le, azt elhiszi nekem minden jóra való jáger, a ki az elmondottakban parányi valószínűséget lát.

Vármegyei Hivatalos Rész.

21606. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Az érdekeltek tájékoztatása céljából közzé teszem, hogy a kassai, nyiregyházi, miskolezi, eperjesi és munkácsi es. és kir. élelmézési raktárak részére folyó évi október végétől 1898. évi május hó végéig szükségelt rozs és zab szállításának biztosítása iránt a cs. és kir. 6. hadtestparancsnokság által kibocsájtott hirdetmény az érdekeltek által a vármegye irattárában a hivatalos órák alatt megtekinthető.

S.-A.-Ujhely, 1897. október hó 13-án.

Matolai Etele, alispán.

20007. 897. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 fősztolgabirónak.

A földmívelésügyi miniszter önmagáértéke fűzője 54491 szám alatt kelt intézvénye folytán tudomásul vétel és megfelelő közzététel végett tudatom tekintetes fősztolgabiró urral, hogy a karinthei helytartóság folyó évi augusztus hó 29-én 10878 sz. a. kelt hirdetménye szerint Magyarországnak és Horvát-Szlavonországnak (a folyó évi 5854/eln. szám. a. kelt földmívelésügyi miniszteri rendelet értelmében 67. számú Allategészségügyi Ertesítő) ragadós tüdőlob miatt elzárt, de ragadós száj és körömfájás mentes törvényhatóságaiól származó juhok és kecskék, valamint az ezen országoknak a fent hivatkozott rendelettel ragadós száj és körömfájás miatt el nem zárt törvényhatóságai járványmentes területeiről származó szarvasmarhák juhok és kecskék Karinthiában kizárólag csak a következő vasuti rakodó állomásokon rakhatók ki: Hermagor, Klagenfurt, Spittal, Set-Veith, Villach, Wolfsberg.

S.-A.-Ujhely, 1897. október hó 8.

Matolai Etele alispán.

5142/I. 97. sz. A szerencsi járás fősztolgabirójától.

Körözés.

Lakatos János ondi lakos által, löhere vetésében, egy 7-8 év körüli pej kanca lö fogatott fel.

Igazolt tulajdonost Ond község előljárogóságánál való jelentkezésre felhívom.

Szerencs, 1997. október 9-én.

Pintér István, fősztolgabiró.

4435/I. 97. sz. A bodrogközi járás fősztolgabirójától.

Körözvény.

Czékási Sándor kir.-helmecei lakos által a Kir.-Helmecezen 1897 okt. 7-én ismeretlen vevőnek eladott 3 éves, fehér szőri, csakó szarvu, bal farán P. bélyegű üsző tinója a vevőtől vissza szőköt s általa gondozásba vétetett, igazolt tulajdonosa jelen körözéstől számított 15 nap alatt átveheti, ellen esetben mint bitangóságba vett jószág Kir Helmece városához nyílt árverésen a legtöbbet ígérőnek elfogadatik.

K.-Helmece, 1897. október 11.

Dóbe István, fősztolgabiró.

Heti naptár.

Vasárnap,	október 17. Hedvig
Hétfőn,	október 18. Lukács ev.
Kedden,	október 19. Alk. Péter
Szerdán,	október 20. Kant. János
Csütörtökön,	október 21. Oroslya sz.
Pénteken,	október 22. Kordula sz. †
Szombaton,	október 23. Kap. János

A szerkesztő postája.

E. S. úrnak: Igen szivesen tettük volna, de levele vételekor már ki volt nyomatva.

Sikolya Antal ev. ref. tanító urnak — Tarczal. Beesés választát, tekintettel a lapunk mai számában olvasható s legkompetensebb helyről jött válaszra, tisztelettel félretettük. — Egyebekről bővebben szólnak majd levélben. Szives üdvözlét!

Felelős szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.
Kiadó-tulajdonos **Énlert Gyula.**

Hirdetések.

Nagyméltóságu gróf Andrássy Aladár úr hardicsai (u. p. Töke-Terebes) gazdaságában **50 darab 7-9 éves nagy csontos hizlalásra alkalmas magyar ökör** eladó. Venni szándékozók kérésére Terebesi állomáshoz kocsiküldetik.

Tk. 2320/897. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplén-vármegye nyilvános betegápolási alapja végrehajtónak, Lehoczky István végrehajtást szenvedő elleni 26 frt 62 kr. tökéketelés és járuléki iránti végrehajtás ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a szerencsi kir. járásbíró) területén levő H.-Kakk község határában fekvő, h.-kakk 90. sz. telekjegyzőkönyvben I. 1 sor (215-210.) hely. szám alatt foglalt 1/3 részben a végrehajtást szenvedett Lehoczky István, 2/3-ad részben pedig a végrehajtást adal nem álló Lehoczky Julianna férj. Csehovszky Pálné és kkoru Lehoczky István tulajdonul jegyzett 80. ö. i. számú ház, udvar és kertre az 1881. évi LX. tv. cikk 156. §-ának d) pontja alapján egészen 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 4-ik napján d. e. 9 órakor H.-Kakk község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvény cikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt gazdaságügyi miniszteri rendelete 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerencsen, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságánál 1897. évi július hó 23-ik napján.

Körösy, kir albiró.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Úgyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megbosszolja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen a kéznél. A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése a mit idejekorán használva. Egger kellemes ízű **Sodapasztillája** csakhamar beszüntet (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkósodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz 25 kr.)

Kaphatók minden gyógyszerárban S.-A.-Ujhelyben: **Widder Gyula, Kincsesy Péter, Cs. Buday Akos** urak gyógyszerárban. **Főraktár:** Nádor gyógyszerár (Dr Egger Leo és Egger J.) Budapest Váci-körút 17

Tk. 4117/1897. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Jeger János-ne szül. Rudi Mária végrehajtást szenvedő elleni 25 frt 50 1/4 kr. tökéketelés és járuléki iránti végrehajtás ügyében a sátoraj-ujhelyi kir. törvényszék, (a végrehajtási ügyében a sátoraj-ujhelyi kir. törvényszék, a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén levő Szőlőske és határában fekvő a szőlőskei 38. sz. tjkvben foglalt és özv. Tóth Jánosné sz. Rudi Mária jelenleg férj. Jeger Jánosné végrehajtást szenvedő, továbbá Tóth József (Tóth János örököse), Tóth Zsuzsanna férj. Raskó Istvánné, Tóth János kkoru Tóth Julianna, István és Ferenc, v égül Tóth János (Tóth József örököse) tulajdonos társak nevén álló és az 1881. LX. t. cz. 156 §. értelmében egészen árverés alá bocsátandó 1, 83, 84, 192. hrsz. bel- és külbirtok 30, ö. i. sz. házra 198 frtban, 405. hr. számú szőlőre 88 frtban, 416. hrsz. borházra 15 frtban, 491. sz. szőlőre 60 frtban, 492. hrsz. szilvára 18 frtban, 493. hrsz. szilvára 18 frtban, 494. hrsz. szőlőre az árverést 60 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte. és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1897. év október hó 29. napján délelőtt 10 órakor Szőlősken, a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 19 frt 80 krt, 8 frt 80 krt, 1 frt 50 krt, 6 frt, 1 frt 80 krt, 1 frt 80 krt, 6 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi min. rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvényszéknek, mint telekkönyvi hatóságánál 1897. évi augusztus hó 9. napján.

Hellner, kir. törvényszéki bíró

500/97. sz. adó.

Hivatalos árverési hirdetmény.

Alulirt szolgabiró végrehajtó által ezennel közhírré tétetik, hogy özv. Kellner Ignácné végrehajtást szenvedőnél 1896. évi márcz. hóban és 1897. évi szeptember hóban a közadók és illetékhátralékok fejében lefoglalt és 3029 ftra becsült egy 6 löeiejű Robei-féle gőzcséplőgép, egy sárgára festett szőrő rosta, egy mérleg, buza és takarmány neműkből álló ingóságok Vajdácán 1897. évi október hó 25-én d. e. 11 órakor és Kir.-Helmecezen 1897. évi október 26-án d. u. 3 órakor tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatik.

Árverési feltételek: 1. Az első árverésen mindazon egyes zálogtárgyak, a melyek értéke 50 frtot meg nem halad, becsáron alól is mindjárt föltétlenül el fognak adatik; 50 frton felüli értékű tárgyak pedig csak akkor, ha a becsárának legalább háromnegyed része ígértetik. 2. A második árverésen azonban minden zálogtárgyak különbség nélkül, a becsérték háromnegyedén alól is, — a legtöbbet ígérőnek mindenesetre átengedtetnek. 3. A vételár készpénzben azonnal fizetendő.

Kelt Kir. Helmece. 1897. október hó 9-én.

Szentmihályi,

szolgabiró végrehajtó.

890/97. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 1897. évi 12331/p. számú végzése következtében Dr. Kellner Soma ügyvéd által képviselt Roth Soma javára Weinstein Herman és neje ellen 150 frt s jár. erejéig 1897. évi szept. hó 4-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján le és felülfoglalt és 502 frt 10 kr-ra becsült Bazáraru, bolti cikkek, álványok és hazi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatik.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság 12923/97. p. sz. végzése folytán 150 frt tökéketelés, ennek 1897. évi szept. hó 3. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 25 frt 05 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Helyben alperesek bothelyisrgeben es a lakásokon leendő eszközésére 1897-ik évi október hó 27. n pjának délelőtt 9 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatik.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1897. évi okt. hó 11-én.

Tomasovszky Lajos,

kir. bir. végrehajtó.

1.50 frt
1/4 sorsjegy --- 75
1/8 sorsjegy --- 37.5
6. frt
3. frt
1/2 sorsjegy --- 75
1/4 sorsjegy --- 37.5

300.000 kor.
100.000 kor.
200.000 kor.
400.000 kor.
600.000 kor.

BIHARI EDE
m. kir. szab. osztálysorsjáték
főelárusítója
BUDAPEST
Kerepesi-ut 20. sz.

Üzlethelyiség változás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint üzlethelyiség változtatás miatt a jelenleg legjobb minőségű álló áruimat **minden elfogadható áron** adom el, és pedig:

Egy legjobb minőségű sima elejű férfi ing **1 ft 50 kr.**
 Egy legjobb minőségű ing-gallér **15 kr.**
 Egy pár legjobb minőségű kézelő **27 kr.**

Nyakkendők bámulatos olcsón!

a lehető legfinomabb, melynek ára eddig 2 ft volt

most csak 1 ft. **most csak 1 ft.**

Téli alsó ingek és nadrágok potom áron kaphatók!

Az árúk rendkívül olcsón, szóval minden elfogadható áron,

de csakis készpénzért adatnak.

Midőn még a n. é. közönség tömeges látogatását saját érdekében is kérem, maradtam

kiváló tisztelettel

WEISZ ZSIGMOND

férfi-divatáru kereskedő.

Tölgyfa eladási hirdetmény.

A nagyméltóságos kassai püspökség javadalmához tartozó Zemplén-megye Szentmária község határában fekvő tölgyeserdő f. évi vágásterületén 274 darab fennálló fa, mely 892.58 mire, pénzértékben 2813 ft 05 krra van becsülve, **folvó évi október hó 21-én d. e. 10 órákor** a szentmáriai erdőszlakban 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés útján a püspök úr ónagyméltósága jóváhagyása és tetszés szerinti választása vagy visszautasítása mellett elfog adatni.

A feltételek alólirottánál meg tudhatók.

Utóajánlatok el nem fogadtatnak. Hejzén, 1897. évi október hó 7.

Szeghy Endre,

mint a kassai püspökségi javak felügyelője

2467. sz. k. i. 897.

Árverési hirdetmény.

Ungvár város tanácsa közhírré teszi, hogy Ungvár város helypénz, illetve vásár-vámszedési joga folyó év október 20. napján d. e. 9 órákor Ungvárt a városháza helyiségében 1898. évi február hó 1-től számított 3 évre, évi 9526 ft kikiáltási ár mellett haszonbérbe fog kiadatni.

Árverelő tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát bánatpénzzel letenni.

Árverelni úgy szóval, mint írásbeli zárt ajánlatok útján lehet, mely utóbbi esetben a kérvény 50 kros bélyeggel ellátandó és benne világosan kiteendő, hogy az árverési feltételeket ösmeri.

Részletes feltételek a városi főjegyzői iradában megtekinthetők, Utóajánlatok el nem fogadtatnak. Kelt Ungvárt 1897. évi október 9-én tartott tanácsülésből.

Fekesházy Miklos,
v. főjegyző.

Dr. Lúley Sándor,
polgármester.

Tisztelettel hozom a t. közönség tudomására, hogy külföldi tanulmányaim alapján **fogorvosi műtermemet** a technika legújabb vívmányainak megfelelő

fogászati technikai műhelylyel

kötöttem össze, hol egy szakképzett fog-technikust is állandóan alkalmazok.

Technikai műtermemben fogak: *kaustchuk és aranyban; plombák: szín-arany, ezüst, rézamalgam és cementből* állíttatnak elő.

Mindennemű fogműtétek a foghús érzéketlenné való tetelével eszközöletnek.

Dr. Kondor Miksa,
gyakorló és fogorvos
Sárospatakon.

Tk. 4963/97. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwarz Lajos végrehajtatónak Lancsák Adrás és neje végrehajtást szenvedő elleni 131 forint tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén lévő S.-A.-Ujhely városában fekvő a s.-a.-ujhelyi 677. számú tjkben foglalt + 1636/b. hr. számn belhely és 86. öszeirási számn házból Lancsák András és nejét Mátyás Zidibák Borbálat illető jutalékra az árverést 885 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi december hó 21. (huszonegy) napján délelőtt 11 órákor a s.-a.-ujhelyi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 88 ft 50 krt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8-ik szakaszában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1897. évi szept. hó 29-ik napján.

Wieland, kir. törvszékbi bíró.

Eladó.

Bánszka községi erdőmben mintegy 80 darab hizó-sertésre bikmagom van eladó. — Venni szándékozók forduljanak hozzám Vehéczre.

Lehoczky Miklós.

Kesztyű és sérvkötő készítő

Wienecke Henrik

S.-A.-UJHELY,

Kazinezy-uteza (Róth Bernát házában.)

Valódi francia és angol különlegességek.

SÉRV- ÉS HASKÖTŐK. IRRIGATORÓK.

Kesztyűk tisztításra elfogadtatnak:

Minden üzletben levő e szakba vágó tárgyak saját gyártmányanyaim.

Ús választék különlegességi kesztyűkben.

Kérem a cégre figyelemmel lenni.

238/897. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bir. végrehajtó az 1881. évi LX. törvényzikk 102. szakasza értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 1897. évi 860/p. számú végzése következtében Dr. Holländer Gusztáv ügyvéd által képviselt a mátészalkai takarékpénztár javára Dr. Fried Lajos helybeli lakos ellen 1800 ft s. jár. erejéig 1897. évi május hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 722 ft-ra becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság 12545/97. p. számú végzése folytán 1800 ft tőkekövetelés, ennek 1896. évi december hó 20. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 134 ft 20 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig helyben alperes lakásán leendő eszközölésre 1897. évi október hó 29. napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1897. évi okt. hó 4. napján.

Tomasovszky Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

674/97. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvszék 11,132/96. p. sz. elrendelő és a kir.-helmezi kir. járásbíró 50/97. számú kiküldött végzése által a s.-a.-ujhelyi népbank mint tak. pénztár javára Karácsonyi Mihály, Karácsonyi Mihályné szül. Nemes Mária és özv. Ónodi Istvánné szül. Nemes Regina kaponyai lakosok ellen 300 ft tőke, ennek 1896. évi október hó 10. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 42 ft perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 515 forintba becsült lovak, csikók, lószerszám és fából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 6427/897. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Kaponya községében alperesek lakásán leendő eszközölésre 1897. évi október hó 29. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Kir.-Helmezc, 1897. évi okt. hó 11-én

Szabó Lajos,
kir. br. végrehajtó.

82/vh. 1897. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvszék 1897. évi 260. o. számú végzése következtében Dr. Holländer Gusztáv ügyvéd által képviselt Déli jég és viszont biztosító társaság javára Molnár Béla mint k. k. Molnár Béla és Erzsébet t. t. gyámja ellen 480 ft 48 kr. s. jár. erejéig 1897. évi február hó 1. napján foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1115 ft-ra becsült 5 pár ökör, 6 tehén és igás szekerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a gálszécsi kir. bíróság 568/97. p. számú végzése folytán 480 ft 48 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi szeptember hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 40 ft 80 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig Gálszécsen a helyszínen leendő eszközölésre 1897. évi október hó 27-ik napjának délelőti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzikk 107. és 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Gálszécsen, 1897. évi október hó 7-én.

Rásonyi Papp István,
bir. végrehajtó.

Házeldadás.

A gyártelep közelében lévő ujonnan épült négy szobából álló lakóház, a hozzá tartozó melléképületekkel, szabad kézből eladó. A ház tiz százalékot jövedelmez.

Bővebb felvilágosítással szolgál **Blumenfeld Bernát**, a gyártelepi uton levő vámházban S.-A.-Ujhelyben.

Hölgyeknek nélkülözhetlen

a szép rózsás arcbőr, a szeplő és más arcz-tisztatlanságoktól ment arcz,

használjon azért

BERGMANN-féle LILIAM TEJSZAPPANT

(védjegy a két bányász)

Bergmann és Trstól Dresdába és Tetschen a/E-ben
1 darab ára 45 kr.

Főraktár **Vidder Gyula** gyógyszerésznél
S.-A.-Ujhely.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását, — bérbeadását avagy bérbevételét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetitem.

Jóhirnevű vendéglőmben kitünő asztali bor 36 krtól 40 krig kapható.

Weinberger Manó,
S.-A.-Ujhely, Korona u.

276. sz.
e. 897.

A Bodrogközi Tiszaszabályozó társulat Elnökétől.

Meghívás

a Bodrogközi Tiszaszabályozó társulatnak Király-Helmecen a társulati helyiségben 1897. évi október hó 27-én d. e. 9 órakor kezdődő

rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Jelentések a társulat pénzügyi és műszaki ügyeiről.
2. Jelentés az 1895. évi pénztári számadások megvizsgálásáról, ennek alapján a felmentvény megadása s az 1896. évi számadások vizsgálatra kiadása iránti intézkedés.
3. Választmányi javaslat a kiállítási tárgyaknak az országos gazdasági muzeum részére való átengedése tárgyában.
4. Választmányi javaslat Viss községnek körtöltés iránt beadott kérvénye ügyében.
5. 81,989/96. sz. pénzügyminiszteri rendelet a maximális megterhelhetőség megállapítása czéljából fogantatandó külön eljárás szabályozása tárgyában.
6. Választmányi javaslat a Karcsa rendezése ügyében.
7. Választmányi javaslat a Latorczai ügyben.
8. Választmányi határozat Leányvár községnek a Morotva tó lecsapolása iránt beadott kérvénye ügyében.
9. Ricsé községnek belviz levezetés iránti kérelme.
10. Javaslat az igazgatói és főmérnöki állásoknak egyesítése s ebből folyólag az alapszabályok módosítása s egyéb intézkedések tárgyában.
11. Ullrich Vilmos és Pilissy Ferdinánd volt választmányi tagok helyére új tagok s Ullrich Vilmos helyett új központi képviselő választása.
12. A jövő 1898. évi költségelirányzat megállapítása.
13. Dombay Artur és Kálmán szentesi birtokoknak kérvénye „Eszkenkei“ birtokuknak az ártérből lett kibocsajtása folytán, kárpótlás iránt.
14. 25,065/97. sz. földm. miniszteri leirat Csap község kérvénye ügyében a Latorczai töltés vonal-irány megváltoztatása tárgyában.

Perbenyik, 1897. október hó 11.

Hazafias üdvözlettel:

Gróf Mailáth József,
társulati elnök.

The Continental
Bodega Company.

Valódi hamisítatlan
külföldi borok

Raktár:
Klein Albert
és
Malártsik György
uraknál.

Műfa-eladás.

A s.-a.-ujhelyi r. kath. plebániái erdőben, mely a városi vasút-állomástól 5 km-re a Bodrog folyó partján fekszik, **donga- és parkettfának kiválóan alkalmas 56 darab kocsanysos tölgyfa-törzs eladó.**

A törzsek méretei mellmagasságban következők: 59 cm. 2 darab, 61—65 cm. 8 darab, 66—69 cm. 3 darab, 71—74 cm. 8 darab, 76—79 cm. 7 drb, 81—84 cm. 7 drb, 86 cm. 1 drb, 88—89 cm. 3 drb, 91 cm. 1 drb, 93—97 cm. egy-egy együtt 5 drb, 99, 101, 104 cm. egy-egy összesen 3 drb, 105 cm. 2 drb, 109, 110, 114, 116 és 135 cm. egy-egy összesen 5 drb. A fák magassága a csúcsig 12—26 méterre van becsülve.

Bővebb felvilágosítást ad

Katinszky Géyza,
r. kath. plebános.

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár

Részvény-Társaság

(ezelőtt **Walser Ferencz**)

BUDAPESTEN, VI. kerület, Külső váci-ut 45. szám.

Sürgőnyczim: **Szivattyugyár Budapest.**

G Y Á R T:

mindenféle gőzgépeket, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmegtakarítás), petroleum- és benzin-motorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket és osztorókat. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat, gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artézi kútfelépítmenyeket vasból. Tűfecskeendőket és vízszállítókat, tűzoltósági felszerelési tárgyakat. Közisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hoekéket és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket, peczegődör tisztító készülékeket. Vas és ércöntvényeket, harangokat. Keményöntésű aczélfelületű tűzrostélyokat egyenes és kigyóalakban, valamint polygon rostélyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszuszberendezéseket, központi fűtéseket.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

Özv. Boronkay Györgyné tulajdonát képező s a Kazinczy-utcán levő földszintes lakház tartozékaival együtt 1898. évi április hó 24-től bérbeadó.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonosnő **Falkuson, u. p. Bánócz (Zemplénmegye.)**

Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

TOKAJ VAROS CZIMERÉVEL

(kigyós kereszt a hármass hegyen,)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Valódi Tokaji Cognac kapható:

minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben és gyógyszerárban.

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR

TOKAJ.

Özv. gróf Sztáray Antalné ömeltósága nagymihályi kertészetéből eladó mintegy 1300 drb. nemesített tulnyomólag alma- s kis részben körte-fa 2—6 éves koruak. Ára ezen fának darabonként 30 kr., százanként 25 frt. Vadoncok is kaphatók 100 drb. 5 frtért a nagy-mihályi állomásra szállítva. Megrendelések az uradalom központi irodájába Nagy-Mihályba intézendők.